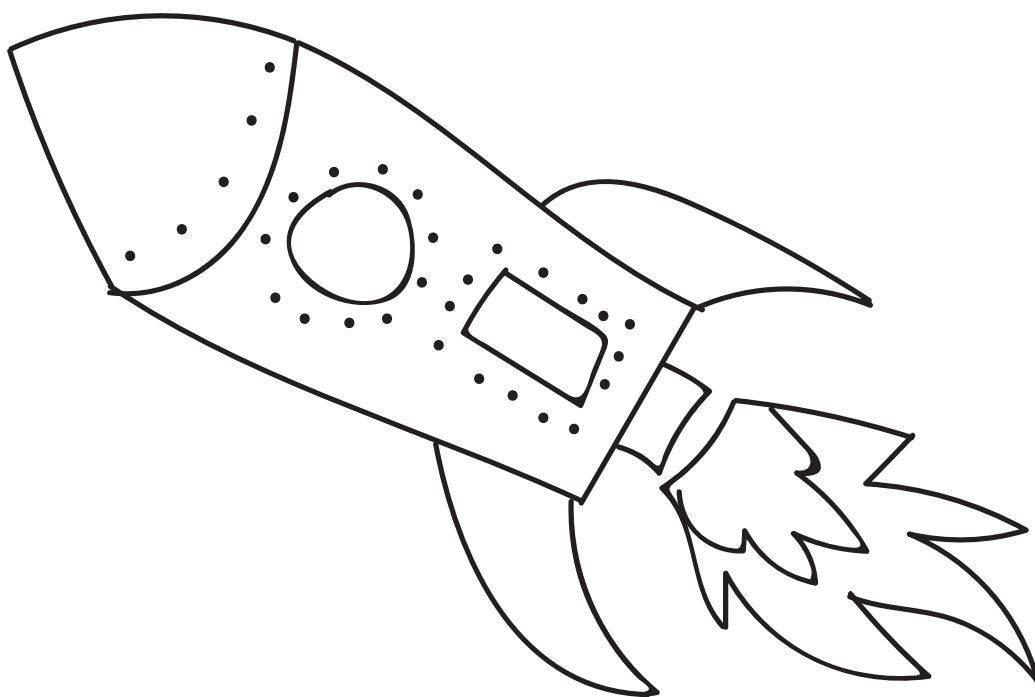

UCZEŃ PRZERÓŚŁ MISTRZA

metoda projektu w edukacji wczesnoszkolnej

KOSMOS

scenariusz dla klasy III
szkoły podstawowej

czas realizacji: 18 godzin (około 3 tygodni)

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

UZASADNIENIE REALIZACJI PROJEKTU

Choć wiedzę o kosmosie zdobywamy od wielu lat, udało nam się poznać tylko jego fragment. Zgłębianie tego co zostało odkryte udowadnia nam, że jest to dziedzina, która nigdy do końca nie zostanie wyczerpana. „Kosmos to jest synonim wszechświata, oznacza przestrzeń kosmiczną. W nim znajdują się wszystkie ciała niebieskie. Kosmos to w zasadzie wszystko co nas otacza. Na dzień dzisiejszy wiadomo nam, że kosmos to nieskończona wielkość jak i nieskończona małość, co dla niektórych może się wydawać dość absurdalnym stwierdzeniem, lecz jest to w stu procentach prawda”. (za zadane.pl)

Wszystko co znajduje się na ziemi i poza nią jest częstką kosmosu. Moglibyśmy sądzić, że gdzieś w galaktyce jest miejsce, na którym rozwinęło się życie w formie innej lub podobnej do tej na ziemi. Wciąż podejmujemy próby dowiedzenia się czegoś więcej, wysyłamy sondy, dokonywane są skomplikowane obliczenia, rozwijane technologie, ale bariery do pokonania na tej drodze nadal są zbyt duże. Brak atmosfery, hydrosfery i grawitacji uniemożliwia nam podróżowanie i tym samym odkrywanie samodzielnie tego co jest w kosmosie.

CELE PROJEKTU:

- Poznamy planety układu słonecznego.
- Dowiemy się czym są galaktyki.
- Wymyślimy własne planety i ich mieszkańców.
- Wykonamy makietę układu słonecznego.
- Podzielimy się zdobytymi wiadomościami z innymi.
- Potrafimy współpracować i współdziałać w grupie.
- Dowiemy się jak powstaje dzień i noc.
- Poznamy zależność ruchu obiegowego Ziemi i pór roku.

GŁÓWNE KOMPETENCJE KLUCZOWE ZGODNE Z ZALECENIAMI UNII EUROPEJSKIEJ ROZWIJANE PODCZAS REALIZACJI PROJEKTU

- porozumiewanie się w języku ojczystym;
- kompetencje matematyczne i podstawowe kompetencje naukowo-techniczne;
- kompetencje informatyczne;
- umiejętność uczenia się;
- kompetencje społeczne i obywatelskie;
- poczucie inicjatywy i przedsiębiorczość.

REALIZOWANE TREŚCI KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO PODSTAWY PROGRAMOWEJ DLA I ETAPU EDUKACYJNEGO

Edukacja polonistyczna. Uczeń:

- uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazywanych informacji;
- czyta teksty i recytuje wiersze, z uwzględnieniem interpunkcji i intonacji;
- w formie ustnej i pisemnej tworzy kilkuzdaniową wypowiedź, krótki opis;
- wypowiada się w małych formach teatralnych.

Edukacja plastyczna. Uczeń:

- podejmuje działalność twórczą, posługując się takimi środkami wyrazu plastycznego jak: kształt, barwa, faktura w kompozycji na płaszczyźnie i w przestrzeni (stosując określone materiały, narzędzia i techniki plastyczne).

Edukacja przyrodnicza. Uczeń:

- wyjaśnia zależność zjawisk przyrody od pór roku;
- zna wpływ światła słonecznego na cykliczność życia na Ziemi.

Edukacja matematyczna. Uczeń:

- dodaje i odejmuje liczby w zakresie 100;
- mierzy i zapisuje wynik pomiaru długości;
- podaje i zapisuje daty; zna kolejność dni tygodnia i miesięcy;
- rozwiązuje proste zadania tekstowe.

Zajęcia komputerowe. Uczeń:

- posługuje się komputerem w podstawowym zakresie;
- wyszukuje informacje i korzysta z nich.

PRODUKTY KOŃCOWE PROJEKTU

- Makieta Układu Słonecznego.
- Przedstawienie "Pory Roku".

MATERIAŁY WSPOMAGAJĄCE

- Zestaw zasobów nr 1 (Kosmos) na tablicę multimedialną do wykorzystania w czasie wybranym przez nauczyciela.
- KARTY PRACY NR 1 – 8 .

TABLICA MULTIMEDIALNA

FILM 1: Lot w kosmos.

FILMY 2: Pory roku, noce i dni.

FILM 3: Mikołaj Kopernik.

QUIZ: Utrwalamy wiadomości.

ANGIELSKI: Poznajemy nowe słownictwo.

GRA: Porządkujemy planety układu słonecznego.

POLICZ: Różnicujemy i przeliczamy elementy.

PAMIĘĆ: Liczymy w pamięci.

ORTOGRAFIA: Uzupełniamy trudności w wyrazach.

MNOŻENIE: Ćwiczymy tabliczkę mnożenia.

KRZYŻÓWKA: Wykorzystujemy zdobyte wiadomości.

PROPONOWANY PRZEBIEG DZIAŁAŃ

ETAP PROJEKTU	SUGEROWANE DZIAŁANIA	CZAS
I Wybór zagadnienia i określenie celów projektu	rozpoczęcie pracy i pytanie kluczowe	3 godz.
	<ul style="list-style-type: none"> • zabawa fabularna • ustalenie tytułu i celów projektu. • siatka pytań 	
	<ul style="list-style-type: none"> • doświadczenie • ustalenie zadania domowego 	
II Realizacja projektu	doświadczenia	12 godz.
	rozmowa w kręgu	
	wykonanie makiety układ słoneczny	
	zabawa słowna	
	prezentacja zadania domowego	
	spotkanie z ekspertem	
	wykonanie zaproszeń	
III Prezentacja projektu	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowanie do prezentacji projektu • przedstawienie o kosmosie 	2 godz.
IV Ocena projektu i ewaluacja	<ul style="list-style-type: none"> • mapa skojarzeń • rozmowa w kręgu 	1 godz.
RAZEM		18 godzin
UWAGI	<p style="text-align: center;">***</p> <p style="text-align: center;">gwiazdki sugerują podział na dni</p>	

SCENARIUSZ 1

WYBÓR ZAGADNIENIA I OKREŚLENIE CELÓW PROJEKTU

- Zainteresowanie dzieci tematem, rozbudzenie ich ciekawości.
- Ustalenie warunków pracy metodą projektu.

PRZEBIEG DZIAŁAŃ:

1. Zabawa „Podróż międzyplanetarna”.

Krzesła ustawiamy w dwóch rzędach. Dzieci za pomocą ruchów i gestów naśladują opowiadanie nauczyciela. Na początek informuje on je, że dziś wybierzemy się w podróż po różnych planetach:

Zajmijcie miejsca, usiądźcie wygodnie, zapnijcie pasy. Wyruszamy w kosmiczną podróż. Nasza rakietka włącza silniki. Zaczyna się odliczanie 8,7,6,5,4,3,2,1 start lecimy.

Pierwszy przystanek to planeta, na której wszyscy mieszkańcy mrugają do siebie oczami. Wsiadamy ze statku i szanując zwyczaje mieszkańców również mrugamy do siebie nawzajem. Wracamy do rakiety, siadamy wygodnie, zapinamy pasy i startujemy 7,6,5,4,3,2,1 lecimy.

Druga planeta naszej podróży to planeta „wiercipiętek”. Na tej planecie wszyscy muszą się wiercić, bo taki jest zwyczaj mieszkańców. Wsiadamy z rakiety i zaczynamy się wiercić. Po krótkiej chwili wracamy do rakiety siadamy wygodnie, zapinamy pasy i odliczamy 6,5,4,3,2,1, startujemy.

Trzecia planeta to planeta ziewania. Kiedy tylko opuścimy naszą rakieta musimy ziewać, ponieważ wszyscy na tej planecie ciągle ziewają a nigdy nie śpią. Po solidnym ziewnięciu wsiadamy do statku, zapinamy pasy i odliczamy 5,4,3,2,1, startujemy.

Kolejnym przystankiem jest planeta mruczenia, wsiadamy i każdy zaczyna mruczeć na swój sposób. Po trzech godzinach mruczenia wsiadamy do rakiety i przygotowujemy się do odliczania 4,3,2,1 start.

Po kilku godzinach lotu, bardzo głodni lądujemy na planecie „jedzącej”, w związku z tym mamy okazję się najeść wsiadamy i zaczynamy jeść (każde dziecko może wziąć gryza czegośkolwiek ze swojej śniadaniówki). Z pełnymi brzuchami możemy lecieć dalej. Wracamy do rakiety i lecimy dalej. Siadamy, zapinamy pasy i odliczamy 3,2,1 start.

Jako szóstą planetę odwiedzamy planetę snu, po wylądowaniu wsiadamy i zaczynamy spać gdziekolwiek. Po krótkiej drzemce wracamy do rakiety i ruszamy dalej. Zajmujemy miejsca i odliczamy: 2, 1 start!

Siódmą planetą, którą odwiedzimy będzie planeta uśmiechu. Przygotujecie się bo tam się naprawdę uśmiejemy! Uwaga, lądujemy. Już teraz zaczynajcie się uśmiechać. Wsiadamy – pamiętajcie tutaj nie możemy zostać zbyt długo.... W świetnych humorach wracamy na pokład i odliczamy 1 start.

Docieramy na ostatnią planetę, która nazywa się „narzekalnia”. Wsiadamy z rakiety i zaczynamy narzekać na wszystko. Po chwili malkontentstwa wsiadamy i wracamy do siebie. Siadamy wygodnie, zapinamy pasy i odliczamy 8,7,6,5,4,3,2,1 start. I w ten sposób zwiedziliśmy osiem niezwykłych planet. Czy pamiętać je wszystkie?

2. Rozmowa.

Nauczyciel zaprasza dzieci do kręgu i zaczyna rozmowę. Pyta je, czy domyślają się, czym będziemy się zajmować. Zakładamy, że dzieci podały temat, jakim będziemy się zajmowali w tym projekcie. Nauczyciel ustala za pomocą pytań poziom wiedzy u dzieci na temat kosmosu.

- KARTA PRACY NR 1 Rysowanie kosmity.

3. Siatka pytań.

Klasa zostaje podzielona na cztero lub pięcioosobowe zespoły. Każdy z nich zajmuje miejsce w różnych częściach sali, otrzymuje arkusz papieru A3 i wykonuje siatkę pytań do tematu KOSMOS. Tworzenie siatki pytań przypomina mapę skojarzeń z tym, że wokół zagadnienia zapisujemy pytania związane z tematem. Dzieci ustalają, na jakie pytania chciałby znaleźć odpowiedź, czego jeszcze nie wiedza w związku z podanym zagadnieniem. Siatki pytań wykonane przez nie należy zachować i wracać do nich w czasie trwania projektu. Można to zrobić kilkakrotnie lub na sam koniec, jako podsumowanie i usystematyzowanie zdobytych wiadomości. Dzieci przystępując do pracy zaczynają od napisania na środku arkusza hasło KOSMOS. Następnie rozmawiają w grupach na temat pytań, które ich nurtują i po wspólnych ustaleniach zapisują na siatce pytań. Po skończonej pracy każda grupa odczytuje swoje pytania.

4. Ustalenie tematu i celów projektu.

Dzieci wspólnie z nauczycielem ustalają temat projektu, np.: kosmos, galaktyka, układ słoneczny. Na podstawie wykonanych siatek pytań i wybranego tematu ustalamy cele projektu:

- Poznamy planety układu słonecznego.
- Dowiemy się czym są galaktyki.
- Wymyślimy własne planety i ich mieszkańców.
- Wykonamy makietę układu słonecznego.
- Będziemy pracować w grupie.
- Podzielimy się zdobytymi wiadomościami z innymi.

5. Zabawa ruchowa.

Przy akompaniamencie muzycznym dzieci poruszają się po sali. Nauczyciel zatrzymuje nagranie i podaje nazwę planety z wcześniejszej zabawy np. uśmiechu, snu, narzekania, ziewania. Zadaniem dzieci jest zachowywać zgodnie ze zwyczajami mieszkańców planety podanej przez nauczyciela.

6. Nazwy planet.

Nauczyciel prosi by dzieci przypomniały nazwy wszystkich planet z zabawy „podróż międzyplanetarna” i wymieniły je dokładnie w tej kolejności, w jakiej podróżowały. Nazwy planet zapisujemy na tablicy. Pierwsze litery ich nazw są jednocześnie pierwszymi literami nazw planet układu słonecznego.

- Mrugania - Merkury.
- Wiercenia - Wenus.
- Ziewania - Ziemia.
- Mruczenia - Mars.
- Jedzenia - Jowisz.

- Spania - Saturn.
- Uśmiechu - Uran.
- Narzekania – Neptun.

Po wypisaniu wszystkich planet z zabawy nauczyciel obok zapisuje ich pierwsze litery i pyta dzieci, czy znają prawdziwe nazwy planet w układzie słonecznym. Wspólnie uzupełniają prawidłowe nazwy do wcześniej wypisanych liter. Kolejność zapisanych planet jest kolejnością, w jakiej występują one w układzie słonecznym.

- KARTA PRACY NR 2 Wykreślanka.

7. Doświadczenie.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi, w jaki sposób można polecieć w kosmos. Dzieci podają wszystkie możliwe propozycje. Nauczyciel mówi dzieciom o tym, że tylko rakieta można polecieć w kosmos, ponieważ tylko ona nie ulegnie zniszczeniu przy przekroczeniu atmosfery. By pokazać dzieciom działanie odrzutu przy użyciu ognia przeprowadzamy doświadczenie.

Potrzebne przedmioty: torebka herbaty Lipton lub Tetley, zapalniczka, talerzyk.

Przebieg doświadczenia:

- oderwać kartonik z logo Liptona lub Tetley od sznurka;
- oderwać sznurek od saszetki;
- oderwać z saszetki metalową zszywkę;
- wysypać zawartość saszetki;
- wpasować saszetkę w papierową rurkę i postawić ją pionowo na stole ;
- podpalić saszetkę zapalniczką od góry.

Torebka będzie spalać się od góry i tuż przed całkowitym spalaniem poleci do góry. Torebka nie może być klejona w połowie, lecz składana, gdyż potrzebujemy jedną długą „rurkę” (warto obejrzeć w Internecie filmy z tym doświadczeniem lub wykonać je samodzielnie w domu).

8. Oglądanie i omówienie filmu pod tytułem.: „Lot w kosmos”.

Wspólnie oglądamy film związany z lotem w kosmos. Film prezentuje zasady fizyki wykorzystywane podczas startu i lotu rakiet kosmicznych.

9. Podział na grupy i ustalenie zadania domowego.

Podziału na grupy dokonujemy za pomocą losowania. Dzieci losują kartonik z nazwami planet (załącznik nr 1). Zadaniem każdej grupy jest przygotowanie informacji, ale tylko tych najważniejszych o wylosowanej planecie, jak również wyszukanie ciekawostek i zdjęć. Informacje dzieci wyszukują w bibliotece szkolnej lub czytelnicy, mogą korzystać z dostępnych środków multimedialnych i informacji uzyskanych od rodziców.

Na koniec ustalamy harmonogram (załącznik nr 2) prezentacji zadania domowego i wieszamy go w widocznym miejscu w sali.

PYTANIA DO UCZNIÓW:

- Pytanie kluczowe: Co z tego wynika, że Ziemia się kręci?
- Co się zmienia, gdy zmieniają się pory roku?
- Jak mogłaby wyglądać podróż międzyplanetarna?
- Co by o nas powiedzieli mieszkańcy innych planet?

SCENARIUSZ 2

REALIZACJA PROJEKTU

- Przeprowadzenie działań zgodnie ze wspólnymi ustaleniami dzieci i nauczyciela.

PRZEBIEG DZIAŁAŃ:

1. Doświadczenie.

Do wykonania doświadczenia potrzebne będą globus, latarka, oraz zaciemnione pomieszczenie. Jedno dziecko trzyma globus, kolejne oświetla go latarką z jednej strony, a trzecie dziecko delikatnie obraca globus wokół własnej osi. Tym sposobem pokazujemy następstwo dnia i nocy. Po wykonanym doświadczeniu można przeprowadzić krótką rozmowę podsumowującą. Warto zapytać uczniów co zaobserwowali i dlaczego w jednym czasie na całym świecie nie dnia albo nocy i od czego to zależy. Następnie wykonujemy kolejne doświadczenie. Jedno dziecko jest słońcem, stoi na środku sali i trzyma latarkę oświetlając globus (podążając za nim, tak by cały czas był oświetlony). Inne dziecko trzyma globus i porusza się wokół słońca, jednocześnie powoli obraca globus wokół własnej osi. Po tym doświadczeniu również warto podsumować i omówić te działania. Można zapytać dzieci, co jest konsekwencją tego, że Ziemia krąży wokół Słońca.

2. Oglądanie i omówienie filmu pod tytułem.: „Pory roku, noce i dni”.

Wspólnie z dziećmi oglądamy filmy mówiący o następstwach dnia i nocy oraz wyjaśniający, jak ruch obrotowy Ziemi wpływa na powstawanie pór roku. Film ma celu podsumowanie wykonanych doświadczeń raz usystematyzowanie wiadomości u dzieci.

- KARTA PRACY NR 3 Pory roku – obliczenia.

3. Rozmowa w kręgu.

Nauczyciel zaprasza uczniów i uczennice do kręgu, prezentuje zdjęcie układu słonecznego i omawia kolejność występowania planet oraz przypomina ich nazwy zaczynając od tej najbliższej słońca.

4. Zabawa słowna.

Na tablicy przyczepiamy w rozsypce napisy (załącznik nr 3) z nazwami planet. Zadaniem dzieci jest poukładać w prawidłowej kolejności, zaczynając od Słońca, wszystkie nazwy planet w jednym wersie. (Tablica multimedialna-gra). Po ułożeniu nazw planet zadaniem dzieci jest ułożenie zdania – akrostychu, w którym każde kolejne słowo będzie się zaczynało na tę literę, na którą zaczyna nazwa planety. Zdanie zapisujemy równolegle do nazw planet. Na przykład:

- **Merkury, Wenus, Ziemi, Mars, Jowisz, Saturn, Uran, Neptun**
- Mama Witka z Majką je sałatkę udekorowaną nowalijkami.
- Mroźny wiatr zmroził misie jakie sam uroczyście nakarmił.

To ćwiczenie ma na celu ułatwić zapamiętanie nazw planet i ich pozycję w układzie słonecznym.

- KARTA PRACY NR 4 Odległości i nazwy planet.

5. Rebus.

Nauczyciel rozdaje dzieciom rebus do rozwiązywania (załącznik nr 4). Każdy uczeń próbuje samodzielnie rozwiązać zagadkę, a później wszyscy razem dokonują sprawdzenia na tablicy. Po rozwiązaniu rebusu nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat Mikołaja Kopernika. Z dostępnych źródeł w klasie i szkole uczniowie i uczennice wyszukują jak najwięcej informacji związanych z najsłynniejszym polskim astronomem. Po zakończeniu pracy prezentują najważniejsze informacje z życia Mikołaja Kopernika.

6. Oglądanie i omówienie filmu pod tytułem: „Mikołaj Kopernik”.

Wspólne obejrzenie filmu ma na celu podsumowanie informacji związanych z osobą Mikołaja Kopernika, jak również przedstawienie wszystkiego, czego naukowiec dokonał w swojej karierze.

7. Prezentacja zadania domowego.

Zadanie domowe prezentujemy w dwóch częściach. W pierwszej będą prezentowane pierwsze cztery planety licząc od Słońca. Grupa o nazwie Merkury prezentuje wszystkie informacje przygotowane przez siebie. Podczas prezentacji słuchacze mają możliwość zadawania pytań. Następnie w podobny sposób grupa o nazwie Wenus przedstawia informacje o swojej planecie. Później grupa Ziemia i na koniec grupa Mars. Podczas prezentacji należy wyznaczyć jedną osobę z grupy prezentującej, która w trakcie prezentacji będzie uzupełniała kartę informacyjną (załącznik nr 5), która będzie wykorzystana w produkcie końcowym.

- KARTA PRACY NR 5 Opis postaci

8. Wykonanie makiety układu słonecznego część 1.

Makieta będzie stanowiła sylwetę Słońca i planet w odpowiednich proporcjach.

Do wykonania makiety potrzebny będzie gruby karton (może być to karton po sprzęcie RTV), farby, klej, taśma klejąca. Z kartonu wycinamy potrzebne koła w odpowiednich wielkościach, tak by wielkość największej planety wynosiła ok. 1 m średnicy. Do każdej planety potrzebne są dwa identyczne elementy (2 koła), które nacinamy do połowy po promieniu i nasadzamy na siebie tak, by wizualnie stworzyły kulę. Połączone ze sobą koła można wzmocnić taśmą klejącą lub klejem na gorąco tak, by się nie rozpadły. Gotowe planety malujemy na odpowiednie kolory. Każda grupa maluje planetę o której przygotowywała informacje.

9. Przygotowanie do spotkania z ekspertem.

Dzieci otrzymują małe karteczki. Zadaniem każdego dziecka (lub pary dzieci) jest napisanie dwóch pytań do eksperta. Każde dziecko (lub para) odczytuje przygotowane przez siebie pytania. W ten sposób eliminujemy pytania powtarzające się.

10. Spotkanie z ekspertem.

W miarę możliwości organizujemy wyjście do planetarium lub obserwatorium. Jeżeli nie ma takiej możliwości zapraszamy do klasy eksperta, którym może być pracownik szkoły wyższej, na przykład Uniwersytetu Technologicznego lub Politechniki (wydziału związanego z naukami astronomicznymi).

Ekspert opowiada dzieciom o kosmosie, naszej galaktyce, układzie słonecznym i gwiazdozbiorach. Podczas spotkania uczniowie i uczennice zadają wcześniej przygotowane pytania.

11. Prezentacja zadania domowego.

W drugiej części prezentacji zadania domowego, zostaną zaprezentowane wiadomości przygotowane przez dzieci z czterech kolejnych grup. Jako pierwsza zaprezentuje się grupa o nazwie Jowisz. Podobnie jak w poprzedniej części należy wybrać jedno dziecko w każdej grupie prezentującej, które będzie uzupełniało kartę informacyjną. Należy ją wypełniać w trakcie prezentacji. Karty zostaną wykorzystane przy tworzeniu makiety. Następną grupą prezentującą będzie grupa Saturn, później Uran i na koniec Neptun. Podczas prezentacji wszystkich grup słuchacze mają możliwość zadawania pytań i mówienia swoich wątpliwościach.

12. Wykonanie makiety układu słonecznego część 2.

Na tym etapie prac potrzebne będą: folia malarska o wymiarach 4x5 metrów, kolorowa bibuła, farby akrylowe. Na wcześniej wykonanych makietach planet umieszczamy bibuły kolorami adekwatnie do koloru naturalnego danej planety, tak by nadać jej fakturę i różne kształty np. kratery, doliny, wzniesienia. Na środku foli malarskiej malujemy Słońce o średnicy 2-3 metrów a na pozostałej przestrzeni foli, białą lub niebieską farbą, malujemy gwiazdy („kosmos”). Do makiety planet należy umocować karty informacyjne o danej planecie, tak by była ona umieszczona pod planetą. Na przykład za pomocą żyłki.

13. Zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kręgu i nauczyciel prosi je o ułożenie zdania z liter swojego imienia na przykład: Marcin – Mama akurat robiła cebulę i narzekał, Klaudia – Kasia lubi aparat ultrafioletowy do ilustracji alfabetu.

14. Podział ról do przedstawienia. Na podstawie tekstów literackich (np. wiersze Wandy Chotomskiej „Planety” i „Rakieta opowiada o planetach”) tworzymy scenariusz potrzebny do przedstawienia oraz dokonujemy podziału ról między dziećmi. Wybieramy miejsce w szkole, w którym zostanie wystawiona sztuka. Opracowujemy ruch sceniczny dla aktorów oraz porządek przedstawienia. Wykonawcy poznają swoje miejsca na scenie i próbują odczytywać swoje role.

- KARTA PRACA NR 6 Zaproszenia.

PYTANIA DO UCZNIÓW:

- Dlaczego jest dzień i noc?
- Czy pory roku są potrzebne ludziom?
- Dlaczego latem jest ciepło, a zimą zimno?
- Jak ludzie wykorzystują siłę i potęgę kosmosu?

SCENARIUSZ 3

PREZENTACJA PROJEKTU I OCENA DZIAŁAŃ

- Posumowanie działań projektowych.
- Ocena działań.

PRZEBIEG DZIAŁAŃ:

1. Przygotowanie prezentacji projektu.

Na wyznaczonym miejscu w korytarzu szkolnym, na ścianie umieszczamy folię stanowiącą tło do makiety układu słonecznego. Do sufitu w niedużej odległości od ściany mocujemy na żyłce makiety poszczególnych planet. Do każdej planety umocowana jest karta informacyjna.

2. Przygotowanie do przedstawienia.

Przed makietą układu słonecznego, ustawiamy potrzebne rekwizyty do przedstawienia i wykonujemy próbę generalną spektaklu. W trakcie próby można przeprowadzić ćwiczenia artykulacyjne i dykcyjne, aby przygotować artystów do występu.

3. Prezentacja projektu.

W wyznaczonym miejscu i czasie gromadzą się zaproszeni goście oraz społeczność szkolna. Gospodarze, klasa III, wita wszystkich zaproszonych i prosi dyrektora szkoły o zabranie głosu. Po przemówieniu dyrektora konferansjerzy zapraszają wszystkich do obejrzenia spektaklu i życzą dobrego odbioru. Po przedstawieniu dyrektora szkoły dziękuje klasie III za pracę nad projektem oraz za podzielenie się wiedzą. Na koniec prowadzący informuje wszystkich zgromadzonych o możliwości dokładniejszego zapoznania się z informacjami umieszczonymi na makiecie, gdyż będzie ona dostępna w konkretnych terminach.

- KARTA PRACY NR 7 Kolorowanka ortograficzna.

4. Spotkanie w kręgu.

Nauczyciel zaprasza uczennice i uczniów do kręgu i inicjuje rozmowę. Rozmawia o minionym projekcie, pyta o działania które wykonanie dało im poczucie satysfakcji i najbardziej poszerzyło ich wiedzę. Dzieci opowiadają o nowych wiadomościach, jakie udało im się zdobyć i o tym czego jeszcze chciałby się dowiedzieć w tym temacie. Nauczyciel zwraca uwagę, że koniec pracy nad tym projektem nie musi oznaczać końca zainteresowania tematem. Zachęca dzieci do dalszego studiowania i zgłębiania tematu związanego z kosmosem i układem słonecznym. Być może ktoś zechce zainteresować się astronomią.

5. Mapa myśli.

Dzieci ponownie wracają do siatki pytań wykonanej na początku pracy z projektem, odczytują pytania jakie zostały na niej umieszczone i starają się na nie odpowiedzieć. Odpowiedzi można zapisać zmieniając siatkę pytań w mapę myśli. Dzieci starają się dostrzec i zaznaczyć, jak najwięcej powiązań pomiędzy informacjami zawartymi na ich mapie umysłu.

6. Ewaluacja.

Oceny i podsumowania swoich działań dzieci dokonują przydzielając sobie odpowiednia liczbę punktów od 1 do 3, gdzie 1 oznacza brak zaangażowania, 2 – średni stopień zaangażowania a 3 – pełną satysfakcję z przeprowadzonych działań. Każde działanie umieszczone w tabeli należy omówić, aby ustalić jakie czynności powinny być wykonane, aby dziecko mogło przyznać sobie maksymalną liczbę punktów. Po uzupełnieniu tabeli, a tym samym ocenieniu swoich działań, dzieci uzasadniają liczbę przyznanych sobie punktów. Zwracają uwagę na to, co im udało się zrobić, z czego są zadowolone, a które działania mogły by zrobić lepiej i co konkretnie należało by poprawić.

- KARTA PRACY NR 8 Ewaluacja.

PYTANIA DO UCZNIÓW:

- Pytanie kluczowe: Co z tego wynika, że Ziemia krąży?
- Dlaczego Ziemia jest najpiękniejsza z Planet?
- Na której planecie chciałbyś chciałabyś mieszkać?
- Czym się różni dzień od nocy?

ZAŁĄCZNIK NR 1

MERKURY

MERKURY

MERKURY

ZIEMIA

ZIEMIA

ZIEMIA

WENUS

WENUS

WENUS

MARS

MARS

MARS

JOWISZ

JOWISZ

JOWISZ

SATURN

SATURN

SATURN

URAN

URAN

URAN

NEPTUN

NEPTUN

NEPTUN

ZAŁĄCZNIK NR 2

PLANETA	DZIECI	TERMIN
MERKURY		
WENUS		
ZIEMIA		
MARS		
JOWISZ		
SATURN		
URAN		
NEPTUN		

MERKURY

ZENIA

**SUND
WEME**

MARS

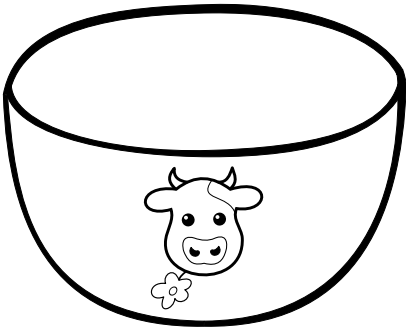
lowisZ

SATURN

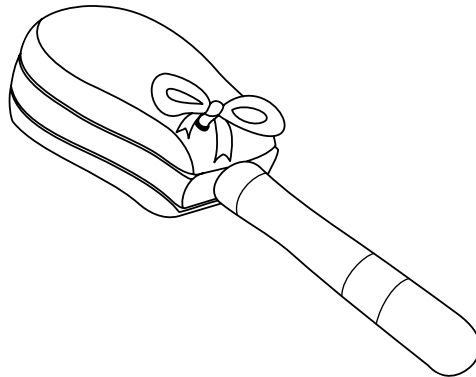
URAN

NUPTEN

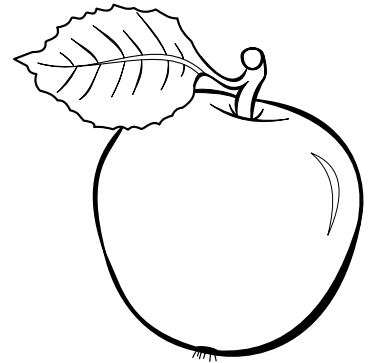
ZAŁĄCZNIK NR 4

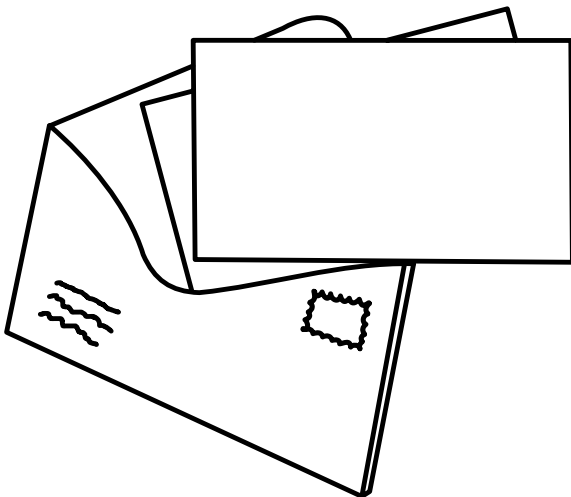
__ ~~SKA~~ __

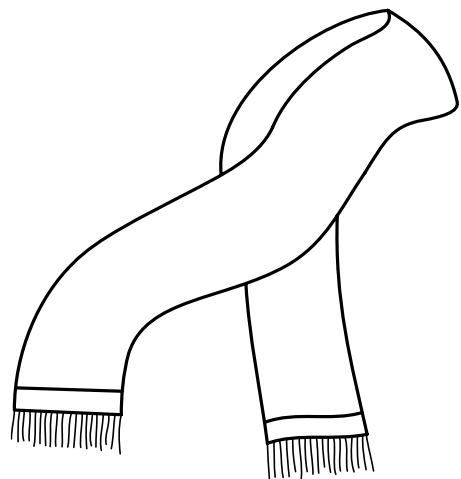
__ ~~TKA~~ __

__ ~~ABŁKO~~ __

__ ~~TA~~ N ~~SZAL~~ __

KARTA INFORMACYJNA

nazwa planety.

kolor

kolejność od słońca

odległość od słońca w kilometrach

średnica.

mieszkańcy

